

[Henry Christensen.]

ring af de nuværende tjenestemænd i det nye lønsystem. Når man betænker, at der rent faktisk i den nuværende tjenestemandsslov ikke blot er 84 lønklasser, men yderligere op til 7 forskellige lønsatser efter forsørgerforhold og alder, er der ikke noget at sige til, at indplaceringen har måttet volde vanskeligheder. Prøvestenen på, om reglerne er rimelige, må være, om de giver de enkelte tjenestemænd en lønfremgang, som, alle forhold taget i betragtning, kan siges at være af passende størrelse.

I kommissionen har vi haft lejlighed til at gennemgå skemaer over lønfremgange for langt over halvdelen af de nuværende tjenestemænd. Jeg tror, der vil være almindelig enighed om, at reglerne i det store og hele giver resultater, som må findes rimelige. Det er mit indtryk, at der kun i et fåtal af tilfælde vil kunne rejses berettigede indvendinger, og i sådanne tilfælde må man formentlig være indstillet på at træffe konkrete afgørelser.

Jeg skal dernæst vende mig til lovforslaget om normering og klassificering af tjenestemandstillingerne. Først vil jeg udtale min beundring for retsforbundet, der som parthaver i regeringen er medforslagsstiller til det pågældende forslag. Efter igennem årene at have tordnet mere end nogen anden her i landet mod de alt for mange tjenestemænd, vi havde, og efter at have hentet mange af sine stemmer og nogle af sit partis nuværende mandater bl. a. på denne kritik, mener retsforbundet nu, at vi ikke har tjenestemænd nok og foreslår flere. Jo, karrusellen ruller fortsat for dette parti. Det er naturligvis vanskeligt at vurdere det nøjagtige behov for tjenestemandstillinger. Her har vi i kommissionen i meget høj grad måttet forlade os på administrationens indstilling og særlig på kommissionens ledelse. Vi erkender, at der har været vist en vis tilbageholdenhed, og vi er tilfredse med den nyordning, der giver en bevillingsmæssig kontrol med fremtidige antagelser af aspiranter til tjenestemandstillinger.

På enkelte områder har, som det fremgår af kommissionsbetænkningen, venstre taget forbehold. Finansministeren efterlyser venstres begrundelse herfor. Det havde måske egentlig været en nok så rigtig fremgangs-

måde, om finansministeren, der stiller forslaget, først havde begrundet, hvorfor han finder de pågældende normeringer nødvendige, men desuagtet skal jeg, når den højtærede finansminister spørger, begrunde venstres standpunkt.

Det ene forbehold gælder forslaget om at gøre lederen af det økonomiske sekretariat til departementschef. Der foreslås som bekendt to nye departementscheferstillinger under finansministeriet. Vi har tilsluttet os den ene. Vi mener, at det foreløbig er den rigtige normering, der hidtil er gennemført for chefen for det økonomiske sekretariat. Vi underkender på ingen måde den nuværende chefs dygtighed. Jeg gør opmærksom på, at forslaget ikke indebærer nogen lønmæssig fremgang, fordi den pågældende allerede i forvejen lønnes som departementschef. Det har derimod spillet ind, at vi erindrede den nuværende højtærede økonomiministers forslag fra sidste år om oprettelse af et konjunkturinstitut. Det blev dengang ikke til noget. Da var den højtærede minister blot et menigt medlem, omend altså et indflydelsesrigt menigt medlem, af det høje ting, og vi kan vel ikke uden videre gå ud fra, at ministerens indflydelse er blevet mindre. Har den højtærede økonomiminister opgivet tanken om snarlig at kunne gennemføre et konjunkturinstitut, der bl. a. skulle overtage nogle af de opgaver, der nu ligger i det økonomiske sekretariat? Vi finder i hvert fald, at det foreliggende normeringsforslag også må ses i sammenhæng med disse planer.

Det andet forbehold, vi har taget, vedrører nynormeringerne. Det drejer sig om en stilling som konsulent i rentespørgsmål. Vort forbehold her begrundes med, at der er bebudet en ny rentepolitik, at statens lånevirkosomhed, såvel hvad udlåns- som indlånsvirkosomhed angår, skal afgørende begrænses. Derfor synes vi ærlig talt, at forslaget om en rentemester harmonerer dårligt med denne bebudede politik.

Endelig har vi taget forbehold over for nynormeringer i boligministeriet. Når vi i hvert fald kan gå ud fra, at der til efteråret skal foretages en gennemgribende afvikling af byggestøtte Lovgivningen, når vi ved, hvor megen administration denne Lovgivning har krævet, må en afvikling betyde en stor indskrænkning af arbejdsbyrden. Vi